

større spredning af ferierne, således at ferierne i større grad afvikles uden for den traditionelle feriesæson. Denne udvikling gælder både for danskeres og udenlandske turisters afholdelse af ferie. Derfor har planlovens bestemmelser om helårsbeboelse i sommerhuse negative økonomiske konsekvenser for sommerhusudlejere og tilknyttede erhverv som f.eks. dagligvarebutikker, restaurations- og hotelvirksomhed m.v. og kulturvirksomheder. Dette er specielt uheldigt i en periode, hvor Danmark oplever en stigende turisttilstrømning.

Problemerne omkring helårsbeboelse i sommerhuse er efterhånden vokset til en anelig dimension. Nyhedsbureauet Ritzau beretter den 19. januar 1998 om, at tilflytningen til sommerhuse i Nordsjælland er massiv – ca. 500 familier om året, hvilket langt overstiger antallet af tilflyttere til nye parcelhuse. 20 pct. af befolkningen i Bramsnæs Kommune har ligeledes helårsadresse i deres sommerhuse, jf. Berlingske Tiden den 27. januar 1998. Flere borgmestre ser igennem fingrene med udviklingen og mener, at sommerhuslovens bestemmelser bør ophæves. Loven kræver store ressourcer at håndhæve. I princippet bør loven naturligvis altid overholdes. Forslagsstillerne gør opmærksom på den store modstand mod loven, og at den er umulig at praktisere. Desuden mener forslagsstillerne, at der er noget principelt forkert i loven, at der er tale om frarøvelse af grundlæggende rettigheder, og at håndhævelse af loven vil medføre myndighedernes dyneløfteri. Det ønsker forslagsstillerne ikke. Miljø- og energiministerens melding om en stramning af sommerhuslovgivningen er derfor en meget dårlig idé.

Forslagsstillerne mener, at denne udvikling vidner om, at loven ikke lader sig administrere, og at der er

brug for større fleksibilitet inden for området. Først og fremmest mener forslagsstillerne dog, at det er krænkende for den enkelte borger, at denne fratages retten til at råde over egne besiddelser og bebo eget sommerhus efter ønske og behov.

Forslagsstillerne ønsker at give borgerne rettighe- den over egen bolig. Borgere, der betaler afdrag, skat- ter, afgifter, renovation m.m., bør også have fuld rå- deret og ikke blot 30 uger om året – alt andet strider imod grundlovens § 73 om »ejendomsrettens ukræn- kelighed«.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte punkter

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at §§ 40 og 41 vedrørende helårsbeboelse af sommerhuse ophæves. Efter § 40 må en bolig i et sommerhusområde bortset fra kortvarige ferieophold m.v. ikke anvendes til overnatning i perioden fra 1. oktober til 31. marts. I § 41 gives en pensionist, der har ejet et sommerhus i 8 år, en personlig ret til at benytte sommerhuset til helårsbeboelse.

Til nr. 2

Som konsekvens af, at § 40 foreslås ophævet, foreslås også bestemmelsen om straf for at overtræde § 40 ophævet.

Til § 2

Det er forslagsstillerens ønske, at reglerne om forbud mod helårsbeboelse af sommerhuse ophæves hurtigst muligt, hvorfor loven foreslås at træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Skriftlig fremsættelse

Aage Brusgaard (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Sikring af ret til helårsbeboelse i sommerhuse).

(Lovforslag nr. L 187).

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Tingets hurtige og velvillige behandling.